

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 49 PŽ-1503/2022-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Tatjane Kujundžić Novak, predsjednice vijeća, Draženke Deladio, sutkinje izjaviteljice i Mirne Maržić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja NOSTRO d.o.o. u stečaju, OIB 50087006510, Slemenice (Grad Čakovec), Slemenice 23, zastupan po stečajnom upravitelju Danielu Dekoviću iz Zagreba, kojeg zastupa punomoćnik Domagoj Krpina, odvjetnik u Varaždinu, protiv tuženika FRANJE NOVAKA, OIB 01415722381, Slemenice (Grad Čakovec), Slemenice 23, kojeg zastupa punomoćnik Josip Penić, odvjetnik u Čakovcu, radi pobijanja pravne radnje stečajnog dužnika, odlučujući o tužnikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-207/2020-10 od 17. veljače 2022., u sjednici vijeća održanoj 25. svibnja 2022.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-207/2020-10 od 17. veljače 2022. u točki I. izreke.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-207/2020-10 od 17. veljače 2022. u točkama II. i III. izreke i sudi:

1. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„Tuženik FRANJO NOVAK iz Slemenica, Slemenice 23, 40000 Čakovec, OIB: 01415722381 je dužan tužitelju NOSTRO d.o.o. „u stečaju“ sa sjedištem u Slemenicama, Slemenice 23, 40000 Čakovec, OIB: 50087006510 u stečaju izdati valjanu tabularnu ispravu podobnu za brisanje fiducijarnog prava vlasništva upisanog u svoju korist, a na nekretnini tužitelja označenoj kao: - Suvlasnički dio: 86/267 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-2) – 86/267 dijela nekretnine povezano s vlasništvom posebnog dijela STAMBENE JEDINICE „SJ 2“ koja je dvoetažna, nalazi se na sredini objekta, a u prizemlju sadržava: ulaz, hodnik i stepenište, radnu sobu, WC, spremište, dnevni boravak, blagovaonicu, kuhinju i terasu, a na 1. katu sadržava: hodnik i stepenište, dvije spavaće sobe, kupaoonicu i ložu. Stambena jedinica ima neto površinu od 85,87 m², Stambenoj jedinici pripada vrt površine 8,16 m² i parkirališno mjesto P2 površine od 39,14 m², a koja nekretnina je sagrađena na čk.br. 803/6 – kuća, Tribunj, Put Vodica, kbr. 9 od 208 m² i dvorište od 392 m², sveukupne površine od 600 m², upisana u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Šibeniku, zemljišnoknjižnom odjelu Šibeniku u z.k.ul. 2020, k.o. Tribunj, te za upis

prava vlasništva predmetne nekretnine u korist tužitelja NOSTRO d.o.o. „u stečaju“ sa sjedištem u Slemenicama, Slemenice 23, 40000 Čakovec, OIB: 50087006510, jer će u protivnom tabularnu ispravu zamijeniti ova presuda, a sve u roku od 15 dana.“

2. Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom u točki I. izreke utvrđeno je da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem kod Trgovačkog suda u Varaždinu pod poslovnim brojem St-417/2018, Sporazum o osnivanju osiguranja novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na nekretninama od 18. listopada 2018. sklopljen između tuženika i tužitelja, a kojim sporazumom se osigurava novčana tražbina tuženika prema tužitelju prijenosom u fiducijarno vlasništvo za korist tuženika nekretnine i to: Suvlasnički dio: 86/267 ETAŽNO VLASNŠTVO (E-2) – 86/267 dijela nekretnine povezano s vlasništvom posebnog dijela STAMBENE JEDINICE „SJ 2“ koja je dvoetažna, nalazi se na sredini objekta, a u prizemlju sadržava: ulaz, hodnik i stepenište, radnu sobu, WC, spremište, dnevni boravak, blagovaonicu, kuhinju i terasu, a na 1. katu sadržava: hodnik i stepenište, dvije spavaće sobe, kupaoonicu i ložu. Stambena jedinica ima neto površinu od 85,87 m², Stambenoj jedinici pripada vrt površine 8,16 m² i parkirališno mjesto P2 površine od 39,14 m², a koja nekretnina je sagrađena na čk.br. 803/6 – kuća, Tribunj, Put Vodica, kbr. 9 od 208 m² i dvorište od 392 m², sveukupne površine od 600 m², upisana u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Šibeniku, zemljišnoknjižnom odjelu Šibeniku u z.k.ul. 2020, k.o. Tribunj. Točkom II. izreke presude određeno je da je tuženik dužan tužitelju izdati valjanu tabularnu ispravu podobnu za brisanje fiducijarnog prava vlasništva upisanog u tuženikovu korist na suvlasničkom dijelu nekretnine označenog u prethodnoj točki I. izreke, kao i za upis prava vlasništva u korist tužitelja, jer će u protivnom tabularnu ispravu zamijeniti prvostupanjska presuda. Točkom III. izreke presude naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju troškove postupka u iznosu od 29.262,50 kn sa zateznim kamatama od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate.

2. Protiv presude žalbu je podnio tuženik iz svih žalbenih razloga. Smatra da presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati te da odlučne činjenice nisu mogle biti utvrđene iz predstečajnog sporazuma sklopljenog u predstečajnom postupku vođenim nad tužiteljem. Tvrdi da je pogrešno ocijenjeno ispunjenje općih i posebnih pretpostavki da bi konkretna poduzeta pravna radnja bila bez učinka prema stečajnoj masi. Ukazuje na to da je pogrešno utvrđeno da je tuženik predložio poduzimanje pobijane pravne radnje te da je on bio upoznat s gospodarskim položajem tužitelja. Tvrdi da je cjelokupno poslovanje tužitelja vodila članica uprave tužitelja Nataša Ilić i da namjera tuženika za oštećenjem tužiteljevih vjerovnika u stečajnom postupku nije postojala. Predlaže presudu ukinuti i vratiti predmet na ponovno suđenje prvostupanjskom sudu.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Presuda je ispitana na temelju odredbe članka 365. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/07, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka propisane člankom 354. stavkom 2. točkama 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a), osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka.

5. Žalba je djelomično osnovana.

6. Predmet spora je pobijanje pravne radnje tužitelja (stečajnog dužnika) i to Sporazuma o osnivanju osiguranja novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na nekretninama od 18. listopada 2018. (dalje: Sporazum o osiguranju tražbine). Tužitelj je isticao da je tuženik spornim poslom iskoristio položaj osobe koja je izravno povezana s društvom i na taj način namjerno oštetio ostale tečajne vjerovnike, pozivajući se na ispunjenje pretpostavki iz članka 201. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17). Tuženik je tijekom postupka tvrdio da zakonske pretpostavke za pobijanje pravne radnje nisu ispunjene jer nije postojala njegova namjera za oštećenjem vjerovnika u stečajnom postupku. Iznosio je i tvrdnje o tome da tuženik svoje potraživanje prema tužitelju temelji na Ugovoru o međusobnim poslovnim odnosima od 31. srpnja 2015. prema kojem je tuženik zajedno sa svojom suprugom u poslovanje tužitelja do 10. srpnja 2015. uložio iznos od 2.363.832,29 kn.

7. Ocjenom izvedenih dokaza prvostupanjski je sud utvrdio sljedeće činjenice:

- Sporazum o osiguranju tražbine (pravna radnja koja se ovdje pobija) sklopljen je između tuženika kao vjerovnika i tužitelja kao dužnika 18. listopada 2018. te je solemniziran po javnom bilježniku Ivanu Kvakanu iz Čakovca pod brojem ovjere OV-4828/2018 od 31. listopada 2018. Sporazumom se određuje osiguranje tuženikove tražbine u iznosu od 2.156.270,35 kn fiducijarnim prijenosom etažnog vlasništva (E-2) nekretnine kč.br. 803/6 u naravi kuća, put i dvorište Put Vodica 9, a sve upisano u zk.ul.br. 2020 k.o. Tribunj;

- prijedlog za uknjižbu fiducijarnog prava vlasništva na temelju Sporazuma o osiguranju tražbine podnijet je zemljišnoknjižnom odjelu nadležnog Općinskog suda u Šibeniku 5. studenog 2018.;

- u predstečajnom postupku nad tužiteljem (dužnikom) koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Varaždinu pod poslovnim brojem St-309/17 potvrđen je predstečajni sporazum rješenjem od 22. siječnja 2018. prema kojem je potraživanje tuženika prema tužitelju u iznosu od 2.155.270,35 kn utvrđeno u tom postupku, tuženik je otpustio dio potraživanja u iznosu od 1.508.689,25 kn, te je određeno da će ostatak iznosa od 646.581,11 kn biti plaćen tuženiku;

- prijedlog za otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem podnijela je Financijska agencija 19. listopada 2018.;

- stečajni postupak nad tužiteljem otvoren je rješenjem prvostupanjskog suda poslovnog broja St-417/2018-19 od 28. siječnja 2019.;

- zaključkom od 18. svibnja 2020. poslovnog broja St-417/2018-55 dano je odobrenje stečajnom upravitelju za podnošenje tužbe radi pobijanja predmetne pravne radnje;

- u stečajnom postupku nad tužiteljem tuženik je prijavio samo svoje razlučno ravo, a nije podnio prijavu kao stečajni vjerovnik pa njegova tražbina nije obuhvaćena rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama stečajnog suda poslovni broj St-417/2018-41 od 9. svibnja 2019.;

- prema stanju bilance na dan koji prethodi danu otvaranja stečajnog postupka tužitelj (stečajni dužnik) je imao dugotrajne materijalne imovine knjigovodstvene vrijednosti od 18.754,91 kn, u naravi vozilo marke Renault Master te kratkotrajnu materijalnu imovinu na ime trgovačke robe u komisiji knjigovodstvene vrijednosti od 23.768,80 kn, dok je predmetna nekretnina u Tribunju isknjižena iz tužiteljevih poslovnih knjiga;

- tuženik je cijelo vrijeme osnivač-član tužitelja zajedno sa svojom suprugom Jelenom Novak, dok je od 2012. godine do otvaranja stečajnog postupka bio tužiteljev prokurist;

- u času poduzimanja sporne pravne radnje osoba ovlaštena za zastupanje tužitelja bila je Nataša Ilić, koja je upoznala tuženika o činjenici blokade računa tužitelja. Tuženik je predložio sklapanje spornog Sporazuma.

8. Kako je stečajni postupak nad tužiteljem otvoren 28. siječnja 2019., a tužba je ovom sud podnesena 16. srpnja 2020., po prethodnom odobrenju stečajnom upravitelju za podnošenje takve tužbe i protiv tuženika kao osobe prema kojoj je konkretna pravna radnja poduzeta, prvostupanjski sud ocjenjuje da su ispunjene pretpostavke vođenja ovog postupka iz članka 212. stavka 1-3. Stečajnog zakona. Sud je također ocijenio da su ostvarene opće pretpostavke pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika iz članka 198. stavka 1. Stečajnog zakona jer je Sporazum o osiguranju tražbine poduzet prije otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, vodeći računa o tome da je ta pravna radnja poduzeta u času kada je zemljišnim knjigama nadležnog suda predan prijedlog za uknjižbu prava vlasništva u svrhu osiguranja u smislu članka 209. Stečajnog zakona. Iz činjenice da tuženik na nekretnini tužitelja ima uknjiženo pravo vlasništva u svrhu osiguranja njegovog potraživanja, čime je tuženik stekao svojstvo razlučnog vjerovnika (članak 150. stavak 1. Stečajnog zakona) i kao takav ima pravo odvojenog namirenja svoje tražbine prema stečajnom dužniku u cijelosti prodajom te nekretnine stečajnog dužnika, dok se ostali vjerovnici namiruju po isplatnim redovima samo djelomično i razmjerno veličini svojih tražbina, prvostupanjski sud zaključuje da je konkretnom pravnom radnjom koja se pobija pogoduje tuženiku koji je time stavljen u povoljniji položaj u odnosu na ostale stečajne vjerovnike. Prvostupanjski sud ocjenjuje da bi uspjehom tužitelja u ovoj pravnoj stvari i utvrđenjem Sporazuma o osiguranju tražbine bez pravnog učinka, iznosom koji bi se dobio unovčenjem predmetne nekretnine u Tribunju, bili namirivani vjerovnici prvog i drugog višeg isplatnog reda, a ne samo tuženik.

9. Nadalje, prvostupanjski je sud ocijenio da su ispunjene posebne pretpostavke pobijanja pravne radnje iz članka 201. stavka 1. točke 2. Stečajnog zakona jer je pravna radnja poduzeta nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, a tuženik je u vrijeme njezina poduzimanja znao ili morao znati za nesposobnost za plaćanje tužitelja. Sud pritom uzima u obzir dan podnošenja prijedloga za uknjižbu fiducijarnog prava vlasništva (5. studenog 2018.) kao dan poduzimanja pravne radnje, naspram danu podnošenja prijedloga za otvaranje

stečajnog postupka (19. listopada 2018.), dok zaključak o tome da je tuženik u vrijeme poduzimanja radnje znao/morao znati za tužiteljevu nesposobnost za plaćanje prvostupanjski sud izvodi iz činjenice da je tuženik u relevantno vrijeme bio član tužitelja i njegov prokurist, odnosno bliska osoba dužnika pravne osobe u smislu članka 207. stavka 2. točke 1. u vezi s člankom 199. stavkom 4. Stečajnog zakona te je on sam predložio osobi ovlaštenoj za zastupanje tužitelja poduzimanje sporne pravne radnje, koja ga je obavijestila o blokadi računa tužitelja.

10. Iz tih razloga prvostupanjski sud zaključuje kako tužitelj osnovano pobija Sporazum o osiguranju tražbine od 18. listopada 2018. jer su se u odnosu na tu pravnu radnju ispunile i opće (članak 198. stavak 1. Stečajnog zakona) i posebne (članak 201. stavak 1. točka 2. Stečajnog zakona) pretpostavke pobijanja pa je primjenom članka 212. stavka 7. Stečajnog zakona prihvaćen tužbeni zahtjev.

11. Protivno žalbenim navodima, donošenjem presude nije učinjena bitna povreda odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a. Presuda je jasno obrazložena i može se ispitati, prvostupanjski sud je naveo dokaze koje je izveo i kako ih je ocijenio te naveo razloge o odlučnim činjenicama.

12. Glede žalbenog navoda o tome da odlučne činjenice nisu mogle biti utvrđene iz predstečajnog sporazuma sklopljenog u predstečajnom postupku nad tužiteljem, treba ukazati na odredbu članka 220. stavka 2. ZPP-a koja određuje da sud odlučuje o tome koje će od predloženih dokaza izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica. Prvostupanjski sud nije pogrešno utvrdio da je tuženik predložio poduzimanje pobijane pravne radnje, kako to navodi žalitelj. Tu činjenicu kasnije je priznao sam tuženik u svojem iskazu (list 45. spisa).

13. Suprotno žalbenim navodima, pravilno je ocijenjeno postojanje općih i posebnih pretpostavki čije ispunjenje je potrebno da bi se mogla pobijati pravna radnja dužnika u konkretnom slučaju.

14. Prije svega treba ukazati na to da je pravne radnje stečajnog dužnika ovlašten pobijati stečajni upravitelj u ime stečajnog dužnika na temelju odobrenja suda, tužba za pobijanje pravnih radnji može se podnijeti u roku od godinu i pol dana od otvaranja stečajnog postupka, a podnosi se protiv osobe prema kojoj je radnja poduzeta (članak 212. stavak 1.-3. Stečajnog zakona). U konkretnom slučaju udovoljeno je uvjetima iz navedene zakonske odredbe budući da je stečajni upravitelj imao odobrenje stečajnog suda za podnošenje takve tužbe (list 6. spisa), tuženik je osoba prema kojoj je sporna pravna radnja poduzeta, a tužba je podnesena 16. srpnja 2020., odnosno u roku od godine i pol dana od otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem (28. siječnja 2019.).

15. Prema odredbi članka 198. stavka 1. Stečajnog zakona, pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnoga postupka kojima se remeti pravo na ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini stečajni vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika), stečajni upravitelj u ime stečajnoga dužnika i stečajni vjerovnici mogu pobijati u skladu s odredbama ovoga Zakona.

16. Opće pretpostavke pobijanja pravnih radnji koje moraju biti ispunjene su: otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom, prije otvaranja stečajnog postupka (uz određene izuzetke) poduzeta je pravna radnja koja može biti predmetom pobijanja; pobijana radnja dovela je do oštećenja ili pogodovanja vjerovnika te krajnji rezultat pobijanja mora se očitovati u povećanju mogućnosti namirenja svih vjerovnika. U ovom konkretnom slučaju stečajni postupak nad stečajnim dužnikom je otvoren i to nakon poduzimanja pravne radnje koje je predmet pobijanja. Pritom je prvostupanjski sud pravilno zaključio da je ovdje pravni učinak pravne radnje nastupio kada je predan prijedlog za upis tuženikova prava vlasništva u svrhu osiguranja na temelju Sporazuma o osiguranju tražbine, nadležnom zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Šibeniku, odnosno 5. studenog 2018., sve u skladu s člankom 209. stavkom 1. Stečajnog zakona, nakon čega je tuženikovom prijedlogu za upis udovoljeno. Trenutkom podnošenja zahtjeva za upis u zemljišne knjige, ako je zahtjev uredan, nastupaju pravni učinci poduzete pravne radnje, a što je bitno za računanje rokova za poboje radnje prema relevantnim odredbama Stečajnog zakona (tako i u odluci ovog suda poslovnog broja PŽ-6671/03 od 25. travnja 2006.).

17. U odnosu na preostale opće pretpostavke, pravilno je prvostupanjski sud zaključio da je konkretna radnja koja se pobija dovela do oštećenja ili pogodovanja vjerovnika jer tuženik na nekretnini stečajnog dužnika u zemljišnim knjigama ima upisano pravo vlasništva u svrhu osiguranja novčane tražbine čime je tuženik stekao svojstvo razlučnog vjerovnika, kako to određuje članak 150. stavak 1. Stečajnog zakona. Time tuženik ima pravo odvojenog namirenja u smislu članka 149. Stečajnog zakona u vezi s člankom 248. Stečajnog zakona. Pravilno je ocijenjeno da, u slučaju da bi se utvrdilo da je pravna radnja bez pravnog učinka prema stečajnoj masi, tada bi unovčenjem predmetne nekretnine u Tribunju bili namirivani vjerovnici prvog i drugog isplatnog reda, a ne prvenstveno tuženik kao razlučni vjerovnik. Time je ispunjena i posljednja od navedenih općih pretpostavki pobijanja.

18. Pravilno je prvostupanjski sud primijenio odredbu članka 201. stavka 1. točke 2. Stečajnog zakona zaključivši da je ovdje riječ o pravnom poslu stečajnog dužnika kojim se stečajni vjerovnici izravno oštećuju pa se taj posao kao takav može pobijati. Tom odredbom propisano je da se pravni posao dužnika kojim se stečajni vjerovnici izravno oštećuju može pobijati ako je on poduzet nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka, a druga je strana u vrijeme pravnoga posla znala ili morala znati za nesposobnost za plaćanje ili za prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka. Ovdje je utvrđeno da je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka podnijela Financijska agencija 19. listopada 2018., dok je pobijana radnja poduzeta nakon tog trenutka, podnošenjem prijedloga za uknjižbu fiducijarnog prava vlasništva 5. studenog 2018. u skladu s već navedenom odredbom članka 209. stavka 1. Stečajnog zakona.

19. Protivno žalbenim navodima, pravilno je prvostupanjski sud zaključio da je u vrijeme poduzimanja radnje tuženik znao odnosno morao znati da je stečajni dužnik nesposoban za plaćanje. To osobito zato jer je utvrđeno da je tuženik cijelo vrijeme od osnivanja stečajnog dužnika bio član društva zajedno sa svojom suprugom, dok je do otvaranja stečajnog postupka bio prokurist dužnika. Zato

tuženika valja smatrati bliskom osobom dužnika pravne osobe u smislu članka 207. stavka 2. Stečajnog zakona koji propisuje da se bliskim osobama dužnika pravne osobe u smislu tog Zakona smatraju članovi upravnih i nadzornih tijela, osobno odgovorni članovi dužnika i osobe koje u kapitalu dužnika sudjeluju s više od jedne četvrtine, kao i osoba ili društvo koji zbog svoje položajno-pravne ili radno-ugovorne veze s dužnikom imaju mogućnost biti upoznati s gospodarskim položajem dužnika. Osim toga, utvrđeno je da je Nataša Ilić (osoba ovlaštena za zastupanje stečajnog dužnika u času poduzimanja sporne pravne radnje pa sve do imenovanja privremenog stečajnog upravitelja) upoznala tuženika s nesposobnošću dužnika za plaćanje.

20. Iz tih je razloga prvostupanjski sud pravilnom primjenom članka 198. stavka 1. i članka 201. stavka 1. točke 2. Stečajnog zakona ocijenio osnovanim dio tužbenog zahtjeva o kojem je odlučeno točkom I. izreke pobijane presude (odluka ovog suda poslovni broj PŽ-768/2021).

21. U odnosu na drugi dio tužbenog zahtjeva iz točke II. izreke pobijane presude, potrebno je istaknuti da je odredbom članka 212. stavka 7. Stečajnog zakona propisano da ako se zahtjev za pobijanje prihvati, pobijena pravna radnja je bez učinka prema stečajnoj masi i protivna je strana dužna vratiti u stečajnu masu sve imovinske koristi stečene na osnovi pobijene radnje, ako tim Zakonom nije drugačije određeno. Izdavanje tabularne isprave nije radnja vraćanja imovinskih koristi stečenih na osnovi pobijene pravne radnje, već radnja ispunjenja ugovora pa je pogrešno prvostupanjski sud prihvatio taj dio tužbenog zahtjeva – zahtjev kojim se nalaže tuženiku izdati tužitelju valjanu tabularnu ispravu podobnu za brisanje fiducijarnog prava vlasništva (odluka ovog suda poslovni broj PŽ-768/2021).

22. Iz tih je razloga u tom dijelu valjalo primjenom članka 373. točke 3. ZPP-a presudu preinačiti i odbiti zahtjev za izdavanje tabularne isprave (točka II.1. izreke ove presude), dok je u preostalom dijelu primjenom članka 368. stavka 1. žalbu trebalo odbiti i presudu potvrditi (točka I. izreke ove presude).

23. Odluka o troškovima postupka iz točke II.2. izreke ove presude temelji se na odredbi članka 154. stavka 4. u vezi s člankom 166. stavkom 2. ZPP-a budući da su stranke uspjele u parnici u jednakim dijelovima.

Zagreb, 25. svibnja 2022.

Predsjednica vijeća
Tatjana Kujundžić Novak

Broj zapisa: **eb30c-a8a70**

Kontrolni broj: **0031c-4e7c2-d9553**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TATJANA KUJUNDŽIĆ NOVAK, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.